

Sygn. akt I C 265/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Anna Gajewska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 28 grudnia 2020 r. w Piszcu

sprawy z powództwa (...) Banku (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko A. S.

o zapłatę

o r z e k a

I. Zasądza od pozwanego A. S. na rzecz powoda (...) Banku (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 36 084,27 zł (trzydzieści sześć tysięcy osiemdziesiąt cztery złote 27/100) z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od kwoty 33 866,06 zł od dnia 04.06.2020r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego A. S. na rzecz powoda (...) Banku (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 3 151 zł (trzy tysiące sto pięćdziesiąt jeden złotych 0/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

III. Przyznaje adwokatowi T. K. - kuratorowi ustanowionemu dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego A. S. wynagrodzenie w kwocie 1 440 zł (jeden tysiąc czterysta czterdzieści złotych), które wypłacić z zaliczki zapisanej pod pozycją 50002794431.

Sygn. akt I C 265/20

UZASADNIENIE

(...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w dniu 15 czerwca 2020 roku wytoczyła powództwo przeciwko A. S. o zapłatę kwoty 36 084,27 zł wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od kwoty 33 866,06 zł od dnia 04.06.2020r. do dnia zapłaty. Nadto powódka wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 21 lipca 2014 roku między stronami zawarta została umowa pożyczki nr (...), na podstawie której pozwanemu przyznana została kwota 54 432,71 zł, w tym prowizja w wysokości 2 177,31 zł i kwota pożyczki w wysokości 52 255,40 zł. Wypłata kwoty pożyczki nastąpiła jednorazowo w dniu 21 lipca 2014 roku. Pozwany zobowiązał się do spłaty pożyczki i prowizji, wraz z odsetkami umownymi liczonymi według zmiennej stopy procentowej stosowanej w (...) S.A. dla pożyczek gotówkowych wynoszącej w dniu zawarcia umowy 16% w stosunku rocznym, w 120 miesięcznych ratach w wysokości i terminach ustalonych w harmonogramie spłaty, począwszy od sierpnia 2014 roku. Zgodnie z umową, od zadłużenia przeterminowanego pożyczkodawcy należne są odsetki za opóźnienie w wysokości czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP, nie więcej jednak niż wysokość maksymalnych odsetek za opóźnienie. W związku z brakiem spłaty zadłużenia przez pozwanego, powódka

wypowiedziała przedmiotową umowę pismem z dnia 25 listopada 2019 roku. Roszczenie stało się wymagalne 3 stycznia 2020 roku. Na dochodzoną niniejszym pozwem należność składa się:

- kwota 33 866,06 zł – tytułem kapitału,

- kwota 2 218,21 zł – tytułem skapitalizowanych odsetek umownych, w tym odsetek od zadłużenia przeterminowanego, naliczonych w okresie od 26.08.2019r. do 03.06.2020r.

Zarządzeniem z 18 sierpnia 2020 roku Przewodniczący, na wniosek powódki, ustanowił dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego kuratora w osobie adwokata. Do pełnienia funkcji kuratora Okręgowa Rada Adwokacka w B. wskazała adwokata T. K..

Kurator dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości. W pierwszej kolejności podniósł zarzut przedawnienia roszczenia głównego, a ponadto zarzut bezpodstawnego wypowiedzenia przez powódkę umowy pożyczki i nie doręczenia pozwanemu w sposób należyty oświadczenia o wypowiedzeniu umowy oraz zarzut nie wykazania w sposób należyty wysokości dochodzonych skapitalizowanych odsetek od zadłużenia przeterminowanego.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 21 lipca 2014 roku pomiędzy (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W., a A. S. zawarta została umowa pożyczki nr (...), na podstawie której A. S. przyznana została kwota 54 432,71 zł, w tym prowizja w wysokości 2 177,31 zł i kwota pożyczki w wysokości 52 255,40 zł. Wyplata kwoty pożyczki nastąpiła jednorazowo w dniu 21 lipca 2014 roku.

A. S. zobowiązał się do spłaty pożyczki i prowizji, wraz z odsetkami umownymi liczonymi według zmiennej stopy procentowej stosowanej w (...) S.A. dla pożyczek gotówkowych wynoszącej w dniu zawarcia umowy 16% w stosunku rocznym, w 120 miesięcznych ratach płatnych w wysokości i terminach wyszczególnionych w harmonogramie spłaty, począwszy od sierpnia 2014 roku.

Zgodnie z umową, od zadłużenia przeterminowanego pożyczkodawca uprawniony jest do naliczania odsetek według czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP, nie więcej jednak niż wysokość maksymalnych odsetek za opóźnienie (§ 8 umowy).

Strony umówiły się, że pożyczkodawca korespondencję dotyczącą umowy przesyłać będzie na adres pożyczkobiorcy wskazany w umowie lub na inny adres wskazany po zawarciu umowy. A. S. zobowiązał się niezwłocznie powiadomić pożyczkodawcę o zmianie swojego nazwiska, adresu i miejsca pracy (§ 14 umowy).

(dowód: umowa pożyczki wraz z harmonogramem spłaty i potwierdzeniem uruchomienia kredytu k. 7)

Do grudnia 2018 roku A. S. spłacał powyższe zobowiązanie w umówionych kwotach i terminach.

Pismem z dnia 28 stycznia 2019 roku (nadanym listem poleconym w dniu 30 stycznia 2019 roku na adres zamieszkania wskazany w umowie pożyczki) (...) Bank (...) Spółka Akcyjna wezwał A. S. do zapłaty wymagalnego zadłużenia w wysokości 1 230,52 zł i odsetek od zadłużenia przeterminowanego w wysokości 462,83 zł. Jednocześnie bank poinformował o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia.

W związku z brakiem spłaty zadłużenia przeterminowanego, pismem z dnia 25 listopada 2019 roku (nadanym listem poleconym w dniu 27 listopada 2019 roku na adres zamieszkania wskazany w umowie pożyczki) (...) Bank (...) Spółka Akcyjna wypowiedziała umowę pożyczki nr (...) z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia. Korespondencja ta wróciła z placówki pocztowej z informacją doręczyciela „adresat wyprowadził się” i datą doręczyciela 2 grudnia 2019r.

Roszczenie banku stało się wymagalne 3 stycznia 2020 roku.

Na dzień sporządzenia pozwu w niniejszej sprawie (3 czerwca 2020 roku), zadłużenie A. S. względem (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z tytułu umowy pożyczki nr (...) wynosi 36 084,27 zł, w tym:

- kwota 33 866,06 zł – tytułem kapitału,

- kwota 2 218,21 zł – tytułem skapitalizowanych odsetek umownych, w tym odsetek od zadłużenia przeterminowanego, naliczonych w okresie od 26.08.2019r. do 03.06.2020r.

(dowód: szczegółowe rozliczenie kredytu k. 10-11v; pismo z 28.01.2019r. k. 12; pismo z 25.11.2019r. wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru k. 8-9)

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotowe powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Wszystkie podniesione przez stronę pozwaną zarzuty, w świetle przedłożonych przez powódkę dokumentów, uznać należy za chybione.

W sprawie bezspornie ustalono, że w dniu 21 lipca 2014 roku pomiędzy stronami niniejszego sporu została zawarta umowa pożyczki nr (...), której warunki pozwany zaakceptował, czego wynikiem było jednorazowe wypłacenie mu przez pożyczkodawcę umówionej kwoty pożyczki. Dowodzą tego załączona do akt sprawy umowa pożyczki wraz z załącznikami w postaci harmonogramu spłaty i potwierdzeniem uruchomienia pożyczki (k. 7).

W umowie powyższej pozwany wskazał swój adres zamieszkania: R., ul. (...). Zgodnie z § 14 ust. 2 umowy, pozwany zobowiązał się niezwłocznie powiadamiać bank m.in. o zmianie adresu zamieszkania. Wezwanie do zapłaty z dnia 28.01.2019r. wraz z informacją o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia oraz pismo z 25.11.2019r. zawierające oświadczenie o wypowiedzeniu umowy, wysłane zostały na ww. adres.

W treści umowy pożyczki strony wprost postanowiły, że pożyczkodawca korespondencję dotyczącą umowy przysyłać będzie na adres pożyczkobiorcy wskazany w umowie lub na inny adres wskazany po zawarciu umowy (§ 14 ust. 1). Również w judykaturze nie budzi żadnych wątpliwości kwestia skuteczności doręczania kontrahentom banku wszelkiej korespondencji związanej z umowami kredytów/pożyczek na adres wskazany w treści umowy w sytuacji, gdy wbrew postanowieniom kontraktu zaniechali oni poinformowania banku o zmianie takiego adresu zamieszkania/adresu do korespondencji.

Należy wskazać, że w rozumieniu art. 61 § 1 k.c. możliwość zapoznania się z treścią oświadczenia przez adresata nie może być utożsamiana z rzeczywistym zapoznaniem się przez niego z tym oświadczeniem, co oznacza, że skuteczne złożenie oświadczenia woli następuje także w sytuacji, w której co prawda adresat oświadczenia woli nie zna jego treści, ale miał realną możliwość zapoznania się z nią, gdyż doszła ona do niego w taki sposób, że mógł się z nią zapoznać (vide wyrok SN z dnia 22.03.2017r. w sprawie II CSK 148/16, Legalis). Przedmiotowa korespondencja była prawidłowo kierowana przez powódkę na adres korespondencyjny wskazany przez pozwanego przy zawieraniu umowy. Niemożność doręczenia pod tym adresem, pod którym według wszelkiego prawdopodobieństwa powinien być możliwy kontakt z adresatem, obciąża tego ostatniego. Nie można czynić zarzutu bankowi, że wykonując obowiązki wynikające z umowy powoływał się na dotychczas znany mu adres.

W razie zwrotu niedostarczonej przesyłki, za chwilę złożenia oświadczenia woli należy uznać moment, w którym korespondencja mogła i powinna być doręczona drugiej stronie. Będzie to dzień, w którym po raz pierwszy próbowano doręczyć przesyłkę pod właściwym adresem. Data taka będzie zwykle uwidoczniiona na zwróconej przesyłce w postaci odpowiedniej adnotacji doręczyciela (vide wyrok SO Olsztyn z dnia 04.06.2019r. w sprawie I C 15/19, portal orzeczeń).

Załączone do akt sprawy szczegółowe rozliczenie przedmiotowej pożyczki (k. 10-11v) dowodzi jednoznacznie zarówno niewywiązania się przez pozwanego z warunków przedmiotowej umowy, jak i wysokości dochodzonego przez powódkę roszczenia, w tym skapitalizowanych odsetek umownych.

W konsekwencji powyższego stwierdzić należy, że powódka zasadnie i skutecznie wypowiedziała przedmiotową umowę pożyczki i prawidłowo określiła dzień wymagalności roszczenia na 3 stycznia 2020 roku. Natomiast zważywszy na datę wymagalności roszczenia oraz treść art. 118 k.c. i art. 120 § 1 k.c., stwierdzić należy, że roszczenie powódki nie uległo przedawnieniu.

Reasumując, Sąd uznał, że przedłożone przez stronę powodową dokumenty nie budzą wątpliwości i dowodzą zarówno istnienia jak i zasadności przedmiotowego roszczenia, zaś ich prawdziwość i wiarygodność nie została podważona przez stronę pozwaną.

W konsekwencji Sąd na podstawie przepisów art. 720 § 1 k.c. oraz umowy pożyczki z dnia 21 lipca 2014 roku zasądził od pozwanego na rzecz powódki dochodzoną pozwem kwotę 36 084,27 zł wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od kwoty 33 866,06 zł od dnia 4 czerwca 2020 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu o przepis art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W tym przypadku jest to kwota 1 694 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, kwota 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa oraz kwota 1 440 złotych tytułem zwrotu zaliczki na poczet wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego.

Na podstawie § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13.11.2013r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U. z 2013r. poz. 1476) w zw. z § 2 pkt 5) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015., poz. 1800 ze zm.), Sąd przyznał kuratorowi adwokatowi T. K., mając na względzie rodzaj sprawy, stopień jej zawikłaności i nakład pracy kuratora, wynagrodzenie w kwocie 1 440 złotych, które nakazał w całości wypłacić z zaliczki wpłaconej przez powódkę.